

Meedoen op Scheveningen

Stadsdeelkrant over initiatieven in de wijk, maart 2019

Als je ging vissen, was je een familie

Verhalen aan zee

Wout Bruin wil zijn verhalen en ervaringen delen met de nieuwe generaties Scheveningers en nieuwkomers. Want uniek aan Scheveningen is het naar elkaar omzien en dat komt door de zee, vertelt hij. “Als je ging vissen, was je een familie. Je moest keihard werken dus je moest op elkaar kunnen bouwen. Je was met elkaar verbonden.”

“Kijk naar elkaar, help elkaar, ga goed met elkaar om”

Bruin is overal te vinden en met van alles bezig. Hij is voorzitter van de Christelijke Mannengroep ‘Ons Centrum’, hij zingt elke woensdag in een mannenkoor, hij richtte een hobbyclub op waarin hij met andere mannen modelbootjes in elkaar knutselt, hij is betrokken bij Vlaggetjesdag en hij herstelt een vissersboot in oude glorie. Maar er is een plek waar je hem onder geen beding aantreft: achter de geraniums. “Ik ben nog hartstikke jong”, knipoogt hij.

Bruin komt uit een vissersgeslacht. Als kind stond hij in de haven om zijn vader uit te zwaaien. “Als je vader uitvoer, spij-

belde je van school”, herinnert Bruin zich. De leraren knepen dan een oogje toe. Na de lagere school volgden twee jaar visserijschool. Hij was amper veertien toen hij in 1963 zelf de zee opging. Hij begon in de vleetvisserij en voer dagen aaneen waarbij hij het dek niet verliet. Hij zag de zon in zee zakken en kwam in flinke stormen terecht. “Het hoorde erbij. Ik ben maar een keer bang geweest. We hadden haring in Ierland gekocht, maar het schip te vol geladen. Bij de oversteek kregen we zulk slecht weer dat het schip vol water raakte. Na de reis zou ik trouwen, ik dacht dat het er niet meer van kwam.” Maar zijn liefde voor de zee bleef. Hij stopte pas toen de

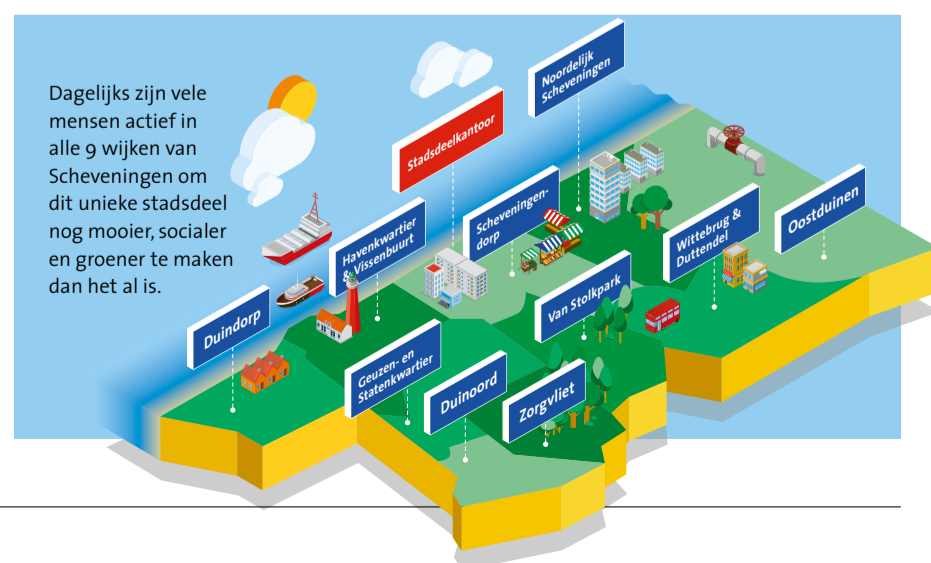
visserij in de jaren zeventig veranderde. “Je kreeg hele grote schepen, fabrieken in mijn ogen. Toen ben ik aan wal gaan werken. Maar ik had best willen blijven varen.”

“We willen de goede dingen van Scheveningen doorgeven aan de volgende generaties.”

Nog steeds is hij elke dag in de haven, om te werken aan de Noordster SCH 236, een in 1950 gebouwd vissersschip. Hij restaureert het schip met een groep vrijwilligers. Ze zijn er al twee jaar mee bezig. Hij wil namelijk meer dan verhalen aanreiken. “Het is niet alleen een stukje nostalgie. We willen de goede dingen van Scheveningen

doorgeven aan de volgende generaties. En ik wil laten zien hoe wij als jonge knullen naar zee gingen om haring te vissen. De visserij heeft Scheveningen gevormd.” Al zijn vrijwilligersactiviteiten dienen uiteindelijk één doel, geeft hij toe: het bij elkaar houden van de gemeenschap. “Kijk naar elkaar, help elkaar, ga goed met elkaar om”, is zijn motto. Dat geeft hij ook door aan andere mensen. Zo reist het mooiste van Scheveningen verder door.

Voor de volgende editie nodigt Wout Bruin Arie Verbaan, vrijwilliger op de reddingsboot, uit om te vertellen over zijn vrijwilligerswerkzaamheden voor Scheveningen.

Dankbare busritten

Als de bus van vrijwilligers Arie Pronk en Hans van den Heuvel de straat inrijdt, klaren veel gezichten op. Dankzij de twee vrijwilligers kunnen Scheveningers die slecht ter been zijn, namelijk toch hun huis uit.

Elke ochtend vanaf negen uur brengen Pronk en Van den Heuvel Scheveningers naar de dagbesteding of ze chauffeurs bij een uitje. "Om half negen verzamelen we bij het Trefpunt, de ritten worden uitgedeeld aan de chauffeurs en de bijrijders. Dan gaan we de mensen ophalen die in een rolstoel zitten, slecht ter been zijn of die met een rollator lopen", legt Pronk uit. Ze brengen de Scheveningers vervolgens naar Bosch en Duin. Pronk is blij met het vrijwilligerswerk dat hij doet. Het geeft mensen die moeilijk hun huis uit kunnen, toch een verzetje. "Het is dankbaar werk, de mensen zijn altijd blij als je ze komt ophalen en naar huis brengt. Natuurlijk op een veilige manier."

Want ook al is het rijden vrijwilligerswerk, zo maar achter het stuur klimmen is er niet bij, vertelt Hans van den Heuvel. "Je krijgt verschillende cursussen, over EHBO voor oudere mensen en ook de cursus 'vast en zeker'. Daar leer je hoe je rolstoelen vast moet zetten, leggen Pronk en Van den Heuvel uit. "Het is heel

verantwoordelijk werk, want je rijdt wel met mensen in de bus", onderstreept Pronk. Ook de thuisblijvers zien Pronk en Van den Heuvel graag komen: "Het is elke dag een leuke ervaring. De mensen die je komt ophalen zijn blij en de mensen die thuisblijven, vinden het fijn dat hun man of vrouw even een dagje lekker weg gaat", vertelt Van den Heuvel. En dan zijn er nog de uitjes. Pronk: "Iedere woensdag en vrijdag rijden we de zwembadrit, dat vinden de mensen prachtig. Dan bedanken ze je na afloop elke keer hartelijk."

"Mocht ik ooit slecht ter been worden, hoop ik dat ze mij ook helpen."

Er is steeds meer vraag naar de vrijwilligersbussen. Ooit begonnen met zes bussen, zijn het er nu al negen en worden het er in april elf. In totaal rijden nu twintig chauffeurs en bijrijders. Er worden nog meer vrijwilligers gezocht. Pronk en Van den Heuvel zijn zelf ook blij dat ze achter het stuur kunnen krui-
pen. Niet voor de centen, maar vanuit het

hart. "Ik hoop het nog heel lang te kunnen doen. Het is dankbaar werk", vertelt Van den Heuvel. Klaarstaan voor elkaar is namelijk belangrijk, zegt Pronk: "Mocht ik ooit slecht ter been worden, hoop ik dat ze mij ook helpen en thuis met de bus ophalen."

welzijnscheveningen.nl

Ontmoetingen tussen de boeken

Schrijfster Yvonne Keuls komt er wel eens een praatje maken. En voor de meer dan honderd andere Duinoorders die lid zijn van de buurtbibliotheek, staat de koffie klaar.

In de buurtbibliotheek wachten honderden boeken keurig in het gelid op nieuwe lezers. Er is keuze genoeg. Uit romans, fraaie kunstboeken, gedichten en zelfs Engelse en Franse boeken, vertellen Wil Hoogteijling en Jocelyne Simons. Zij zijn twee van de ruim vijftien vrijwilligers die de bibliotheek draaiend houden. "We zijn in 2015 gestart als ruilbibliotheek. Dankzij een eenmalige subsidie konden we een echte buurtbibliotheek beginnen."

Ze hebben allemaal een eigen taak. Sommigen stellen de collectie boeken samen, anderen stellen roosters op. Hoogteijling houdt de presentielijst van de vrijwilligers bij, de bibliotheek is immers drie ochtenden in de week open. "Op maandag-, woensdag- en vrijdagochtend van 9.30 tot 12.30 uur. We hebben een eenvoudig uitleensysteem en via de website van Bewonersoverleg Duinoord kun je zien welke boeken er aanwezig zijn."

De bibliotheek voorziet in een behoefte die verder gaat dan het lenen van een boek, legt Hoogteijling uit: "Het brengt gezelligheid met zich mee, de mensen komen langs voor een praatje." Duinoord is een wijk waar verborgen eenzaamheid onzichtbaar op de loer ligt en dit initiatief doet daar wat aan. "De mensen kunnen hier een kopje koffie of thee krijgen, ze hoeven niet meteen weer weg", verduidelijkt Simons. De bibliotheek is namelijk veel meer dan een verzameling leenboeken. "We organiseren ook avondactiviteiten", vertelt Hoogteijling, zoals een avond met Wieteke van Dort en een lezing van schrijfster Botine Koopmans.

"Dankzij een eenmalige subsidie konden we een echte buurtbibliotheek beginnen."

De vrijwilligers hopen dat het initiatief uitgroeit tot een klein cultureel centrum in Duinoord. "We willen dat de bibliotheek in de wijk een begrip wordt. Het is ook een manier om mensen te motiveren naar het bewonersoverleg te gaan en meer mensen te vinden die zich willen inzetten voor de wijk." Duinoorders met goede ideeën voor de wijk maken sinds kort ook kans op financiële en inhoudelijke ondersteuning vanuit de gemeente. Deze maand is het wijkbudget in Duinoord van start gegaan. Wijkbewoners die een initiatief willen opzetten waar de wijk beter van wordt, maken kans op € 30.000 om hun plan te realiseren. Bewoners uit de wijk bepalen door te stemmen zelf welke plannen er worden uitgevoerd.

duinoord-denhaag.nl/bibliotheek

Dromen over Duinoord

Barst je van de goede ideeën om je wijk beter te maken? Weet jij perfect hoe je Duinoord kunt omtoveren in een meer sociale, veilige wijk met meer groen? Droom je van een nieuwe speelplek voor kinderen of is je diepste wens om de buurt meer duurzaam te maken?

Heb je juist een schitterend idee om het sporten in de wijk te bevorderen of verlang jij ernaar om de eenzaamheid

aan te pakken? Dan sta je vanaf nu niet meer alleen. Het stadsdeel stelt € 30.000 beschikbaar voor wijkbewoners die met initiatieven komen om de wijk te verbeteren. Hoe zou jij de wijk beter maken met dit bedrag?

Waar wacht je op? Dien je plan in en maak kans op € 30.000. Maak je droom werkelijkheid! Hoe? Het is heel eenvoudig. Kijk voor meer informatie en de spelregels op www.duinoordbegroot.nl. Hier kun je je plan tot 31 maart indienen.

duinoordbegroot.nl

Ambassadeurs tegen de plasticsoep

Een beter milieu begint bij jezelf, vonden drie leerlingen van het VCL. Ze kwamen met een verrassend plan. Grondstofjutters schreef een prijsvraag onder een aantal scholen uit met de vraag: bedenk een oplossing voor de plasticsoep op het strand. Scholieren van het Maris College, de Dalton School, Zorgvliet en VCL pakten de handschoen op.

Een vierkoppige jury, waaronder wethouder Richard de Mos en stadsdeeldirecteur Mandy van Veen, beoordeelde de inzendingen en was uiteindelijk unaniem in haar oordeel. De prijs ging naar het idee 'de ambassadeurs van het VCL' van de scholieren Nicky de Wilde (17), Merel Dijkstra (18) en Karlijn Jansen (17). Ze waren blij verrast, want het niveau van de andere inzendingen was hoog, vinden ze. Hun winnende idee is om leeftijdsgeno-

ten tot ambassadeurs te benoemen: "Iedere school wijst twee of drie leerlingen aan en leidt ze op om leeftijdgenoten te informeren over het plasticprobleem en daarmee de bewustwording te stimuleren", leggen Merel en Nicky uit. De ambassadeurs hebben een voorbeeldfunctie en gaan aan het werk op scholen, sportverenigingen en andere instellingen. Karlijn: "Overall waar de jeugd actief is, waar er veel kinderen en tieners zijn."

Merel: "Ze focussen zich op de jeugd. Omdat wij zelf ook jongeren zijn, kunnen wij het beste bedenken hoe jongeren aangesproken kunnen worden."

De ambassadeurs, vervolgt Merel, moeten het besef aanwakken: "Als je ervan doordrongen raakt dat plasticafval een probleem is, denk je er meer over na en maak je betere keuzes." Dat was bij het drietal ook het geval. Nicky: "Ik had mijn profielwerkstuk gedaan over de plasticsoep. Door dit project betrok ik het veel sneller op mezelf en op mijn eigen omgeving. We hebben natuurlijk ook voor de schoolomgeving gekozen, dan denk je na over wat je er zelf op school aan kunt doen, dat maakt het persoonlijker." Het voelt ook urgent, geeft het drietal toe. Merel: "We willen zorgen voor een nieuwe, betere ge-

neratie en samen zorgen we daardoor ook voor een betere wereld. Uiteindelijk zijn wij het die met deze aarde moeten leven en de gevolgen daarvan." Karlijn: "Wij willen onze kinderen anders laten opgroeien. Hoe de vorige generaties met de aarde zijn omgegaan, kan gewoon niet meer."

"Als je ervan doordrongen raakt dat plasticafval een probleem is, denk je er meer over na en maak je betere keuzes."

Jongeren openen de jacht op zwerfafval: no plastic is fantastic! Lees erover op haagsehanden.nl

grondstofjutters.nl

De natuur een handje helpen

Sinds Natuurwerkgroep Nieuwe Scheveningse Bosjes in het gelijknamige natuurgebied aan het werk is, ziet Henk de Jong het bos steeds meer opleven.

"De vrijwilligers organiseerden vier jaar geleden een natuurwerkdag voor wijkbewoners", vertelt hij. In overleg met de gemeente werd besloten de esdoorns aan te pakken. Een aantal buurtbewoners werd zo enthousiast van het werken in de natuur, dat de werkgroep besloot minimaal vier keer per jaar op de zondag een natuurwerkdag te organiseren. De officiële naam voor de natuurwerkgroep was snel gevonden.

De vrijwilligers zijn vooral actief in het uitdunnen van esdoornbomen in het bos. "We verwijderen jonge esdoorns om te voorkomen dat het bos dichtgroeit. Deze bomen woekeren enorm en staan dicht op elkaar. Daardoor bereikt het licht de bosbodem niet en groeit er niets meer tussen de bomen. Maar op de plekken waar we hebben gezaagd, zien we weer planten groeien."

"We leggen uit dat we dit juist doen om er een gevarieerder bos van te maken waar je fijn kunt wandelen."

In het begin spraken buurtbewoners die hun hond uitlieten de vrijwilligers nog wel eens aan op wat ze aan het doen waren. "Waarom we die bomen omzaagden, werd er dan gevraagd. We legden dan uit dat we dit juist doen om er een gevarieerder bos van te maken waar je fijn kunt wandelen.

Het bos wordt ook aantrekkelijker voor insecten en vogels. Dan zie je de mensen enthousiast worden."

Maar er is meer. De natuurwerkgroep stelde ook een beheerplan op en besprak dat met de gemeente. "We gaan nu ook bosnemoontjes en wilde hyacinten planten, die groeiden hier oorspronkelijk, maar ze werden door de esdoorns verdrongen." Wie wil komen meehelpen is van harte welkom, vertelt De Jong. "We willen nog meer natuurwerkdagen per jaar organiseren, waar je ook op in kunt tekenen."

Aanmelden voor de natuurwerkdagen via natuurwerkgroep@wegelaergroep.nl

Uit liefde voor de mensen

De 67-jarige Scheveninger Ton Spaans ontving de afgelopen maand van wethouder Boudewijn Revis een stadsspeld. Met deze onderscheiding bedankt de gemeente vrijwilligers voor hun inzet. Vrijwilligers komen voor zo'n speld in aanmerking als ze minstens tien jaar vrijwilligerswerk hebben gedaan.

Spaans heeft er inmiddels bijna het dubbele op zitten. Hij werd in 2001 penningmeester van de klaverjasafdeling, toen voorzitter en vanaf 2007 is hij penningmeester van Wijkvereniging Scheveningen. "En we doen het nog steeds met veel plezier", vertelt Spaans. Hij had die blijk van waardering niet verwacht, leuk vindt hij het wel. Maar vrijwilligers doen het gewoon voor

de mensen, vanuit hun hart. "Het werk is leuk, je wil het een beetje gezellig maken met elkaar", legt hij uit. Dan gaat het om net dat beetje extra, vertelt Spaans. "Bij het klaverjassen iedere donderdagavond zorgen we bijvoorbeeld voor een hapje, dat betalen we uit eigen zak." Dat is de essentie van vrijwilligerswerk. Niet voor de centen, maar voor de mensen.

Als vrijwilliger stroopt Spaans de mouwen op waar het nodig is. Wie bij de wijkvereniging aan de Marcelisstraat 64 op een bingoavond binnenloopt, treft hem bijvoorbeeld steevast achter de bar aan. "Ik verleen ook hand- en spandiensten bij het halen van boodschappen of het opknappen van de zaal."

Het mooie van de wijkvereniging is de gezelligheid die het in de wijk creëert. "Je doet het voor de mensen uit de buurt. Ze krijgen een fijn gevoel omdat ze een avondje uit kunnen." Uit zijn werk spreekt ook de liefde voor de mensen. Dat gevoel is een mooie beloning, stelt hij tevreden vast. En als vrijwilliger blijf je bovendien in beweging. "Je groeit er in." En stilstand is achteruitgang, vindt hij: "Daarom blijven we zo lang mogelijk doorgaan, zolang de vereniging bestaat."

Een vrijwilliger geeft nooit op en is er altijd. "Het moet je passie zijn", beaamt hij. Belangeloos dingen voor mensen doen. Zo kookte hij met Marian, zijn vrouw, bij Zorgen Welzijn elke week op de donderdag maaltijden voor de mensen. "Dat hebben we toch een jaar of 17 gedaan."

"Vrijwilligers doen het gewoon voor de mensen, vanuit hun hart."

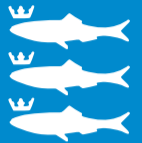
Vrijwilligers zijn zelfs een onmisbaar onderdeel van de samenleving geworden. "Overall worden vrijwilligers gevraagd", constateert hij. En dan komt het beste van de mensen bovendien. "zolang we kunnen, blijven we het doen", stelt hij vast. Hij heeft zelfs alweer een nieuw initiatief gelanceerd. Hij en zijn vrouw zijn onlangs gestart met een boodschappenbingo die eens in de maand gehouden wordt. "Zodat de oudere mensen ook in de middag wat te doen hebben", besluit hij.

Colofon

Dit is een uitgave van
Gemeente Den Haag

Vormgeving Twiet Creative Marketing
Fotografie Emmy de Graaf,
Fleur Beemster
Tekst en eindredactie Theo Pajmans,
Stadsdeel Scheveningen
Website denhaag.nl/scheveningen
E-mail scheveningen@denhaag.nl

Maart 2019

Stadsdeel Scheveningen werkt dagelijks aan het beheren én verbeteren van de fysieke en sociale leefbaarheid in stadsdeel Scheveningen. Dat doen de medewerkers van het stadsdeelteam graag actief samen met bewoners en wijkpartners. Immers, een prettige buurt is een gezamenlijke verantwoordelijkheid én inspanning!

Heeft u ideeën voor de verbetering van uw wijk of buurt? Laat het ons weten! Wij gaan graag actief samen met u aan de slag.

Het stadsdeel is bereikbaar via
scheveningen@denhaag.nl
Stadsdeelkantoor Scheveningen
Scheveningseweg 303
2584 AA Den Haag

www.denhaag.nl/scheveningen

Het lichtje in de Korendijkstraat

Technisch is Hans Pronk niet, dat geeft hij zelf toe, maar hij loopt wel over van goede ideeën. En samen kom je een heel eind. Zijn vrienden die wel technisch zijn, helpen hem bijvoorbeeld.

"Kijken hoe je het beter kunt maken voor de buurt."

Zo hangt er sinds kort in de Korendijkstraat een buitenbibliotheek, een kastje met een puntdak en een deur van plexiglas, waar Scheveningers boeken in en uit kunnen halen, zoals hij het geval beschrijft. Toch is het buitenbiebkastje wat Pronk bedacht misschien wel uniek voor heel Nederland. Er hangen wel meer van zulke kasten door heel Scheveningen, maar nog niet in zijn straat.

"Deze kast draait op zonne-energie via zonnepanelen op het dak."

„Ik vroeg aan een vriend om me te helpen. Hij kocht hout, is gaan zagen en zo kwam de buitenbieb er", vertelt Pronk. Maar de kast is om een andere reden bijzonder. Het gaat Pronk er namelijk niet alleen om dat zijn buurtgenoten leuke boeken kunnen lezen. Pronk wil met de kast nog een ander thema onder de aandacht brengen. "Deze kast draait op zonne-energie via zonnepanelen op het dak. Als je nu 's avonds boeken uit het kastje haalt, krijg je licht. We hebben er namelijk ook led-verlichting in bevestigd die brandt op zonne-energie." Daar hielp een andere vriend hem mee. Maar het

is meer dan een leeslampje in het donker. De Scheveningse uitvinder hoopt dat er bij de mensen zelf ook een lichtje opgaat: "Ik wil de mensen ervan bewust maken dat we naar een andere tijd toe moeten, een tijd van zonne-energie en van beter omgaan met het milieu. Misschien dat ze hierdoor inzien dat je nog veel meer dingen kunt doen met zonne-energie."

Beter omgaan met het milieu is voor Pronk ongelofelijk belangrijk. "Daarom heb ik er ook een tuintje onder gemaakt met plantjes, want dat was er ook nog niet." Zijn motivatie is helder: "kijken hoe je het beter kunt maken voor de buurt."